

[Røsing.]

giver dem større løn. Hvis kommunerne skal kunne klare kontormæssige opgaver, må de nødvendigvis anvende udsendt arbejdskraft, som har næsten dobbelt så høj løn som en tilsvarende uddannet grønlander. Dette er stik modsat den politik, som vi ønsker ført, og som også har en genklang hos danske politikere. En stabil, rutineret grønlandsk arbejdskraft kan vi kun bibeholde, når vi har ordnede lønmæssige forhold. En sådan arbejdskraft vil være af uvurderlig betydning både for kommunernes, landsrådets og statens administration, og en lønmæssigt bedre ordning vil tillige medvirke til forbedring af forholdet mellem danske og grønlandere.

Jeg ved, at et landsrådsudvalg og dermed landsrådet til ministeriet for Grønland har sendt et forslag om en fremtidig lønningsordning, som kommer til at udjævne lønforskellene, men jeg ved ikke, hvordan dette forslag er modtaget i ministeriet. Uanset om forslaget får en positiv modtagelse eller ej, vil jeg tillade mig at foreslå, at der ned sættes et lønningsudvalg, der så hurtigt som overhovedet muligt kan arbejde med grønlandske lønproblemer, som nu trænger sig på. Jeg tror, kun et sådant udvalgsforslag kan løse vore lønproblemer; ellers varer det alt for længe, før dette uheldige irritationsmoment tages væk fra den grønlandske hverdag.

Hanne Reintoft (DKP):

1974 var et hårdt år for dem, der er svage stille i samfundet, og det, de kan vente sig af 1975, er, at de nu skal til at betale regningen for de 7 mia kr. i skattelettelse, der mest er kommet den bedst stillede del af befolkningen til gode.

På det socialpolitiske område vil det være urealistisk at forvente sig noget som helst progressivt af en venstre regering. Nyttænkninger er aldrig præsteret på dette område, og venstrekommunernes administration af de sociale love har gennem årene været kendt som restriktiv og ufuldkommen. Socialpolitisk står vi dog i en ganske særlig situation, der må stille krav til en hvilken som helst regering om at kende sit ansvar over for befolkningen og om at bygge på både folkets og den sociale forsknings erfaringer og resultater. I en periode med inflation og prisstigninger, med nedslidning på arbejds-

pladserne og stor arbejdsløshed rejser der sig for den mest sårbare, udsatte del af befolkningen ganske specielle problemer.

Regeringen må se i øjnene, at vi er ved at få en hel generation unge, der får en skæv start i tilværelsen, idet de umiddelbart efter endt skolegang kastes ud i arbejdsløshed og mangel på uddannelsesmuligheder. Regeringens svar på dette problem er ikke en konstruktiv socialpolitisk og uddannelsesmæssig indsats, men skærpede regler om uddannelsesstøtte, trussel om lukning af uddannelsesinstitutioner og nedskæring af børnetilskud til de unge samt en meget diskutabel ungdomsydelse. Socialministeren kommer i øvrigt til med sig selv at afklare, hvordan disse unge, der skal have en ungdomsydelse, vil stå rent forsorgsmæssigt, fordi man vel næppe kan fastholde, at de arbejdsløse forældre i henhold til forsorgssystemet har en forsørgerpligt over for dem, når man ophæver børnetilskuddet.

Regningen for regeringens politik på dette område vil om nogle år blive et øget lavtlønsproblem og stigende udgifter til børne- og ungdomsforsorg og til kriminalforsorg. Regeringen Hartlings regning til de arbejdsløse familieforsørgere bliver en ødelæggelse af børnetilskudsordningen, og jeg vil meget gerne skarpt kritisere den måde, dette fremstilles på i den offentlige debat. Man omtaler efterhånden børnetilskuddene som en særlig begunstiggelse, børnefamilierne har, men hvad var det, vi vedtog her for nogle år siden? Det var simpelt hen en erstatning for ændrede skatteregler for dem, der har forsørgerbyrder. Vi ved, at et barn koster ca. 14 pct. af en årsindtægt. Det siger sig selv, at familier med børn har mindre skattevne, og det har man altid hidtil erkendt. Da vi indførte børnetilskuddene, var det, fordi vi alle erkendte, at tilskud er bedre end fradrag. Det er også vores politik, men det må så fastholdes, at tilskuddene ikke omgående skal forringes og ødelægges.

Tager man de enlige mødres forhøjede børnetilskud, hvad var så socialdemokratiets rigtige tanke med det under sambeskatningsdebatten? Det var, at det skulle kompensere den enlige moders dårlige skatteregler, fordi hun i modsætning til ægtefællen med konen hjemme ikke har to bundfradrag, selv om det koster hende dyrt at erhverve indtægten. Det er ikke en begunsti-